Brassó, 1872. Másod évi folyam 32. szám. Vasárnap, april 21.

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csötörtökön és vasárnap.
Ára:
Egész évre . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.
A szerkesztő szállása: Szinház-utcza 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj: 4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdij minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknél alku szerint.— Hirdetések fölvétetnek a szerkesztőségnél.

Brassó, 1872. apr. 21.

Ezelőtt egy évvel, csak egy nappal később, Brassóváros és vidék lakóit szokatlan lelkesülés ragadta meg. A város és vidék különböző nemzetiségü polgárai egyesülésének, testvérülésének nagy ünnepét ülték ez időben. Ez idő óta büszkébben merte magát a magyar magyarnak, a román románnak nevezni. A városon és vidéken inkább kezdék hinni, hogy a nemzetiségek testvérisülése oly közügy, mely figyelmet érdemel, mert a közhaza érdekében áll.

Az eszme uj volt, s mint ilyen iránt egyelőre a közönyösség sem hiányzott; de mihelyt tényé lett, mindenütt ujabb és erősebb lendületet adott a részvétnek. Bármily közérdekü volt az eszme, a rosz akarat ennél sem hiányozhatott annak ellenne müködni. De hála a gondviselésnek, azt a nemes hazafiuság legyőzte, mert hittünk egymásnak, hogy közös akaratunk kölcsönösen fogja támogatni nemes törekvésünket; hogy az alkotmányos jog és törvény ne játszattassék ki nem érdemesek és nem hivatottak által saját hátrányunkra.

Hogy ez kimondatott, egy év telt el azóta, de e napokon nyilvánitott lelkesedés folyvást él közöttünk, s most egy éves fordulóján méltán kérdhetjük önmagunktól: vajjon beteltek e ama szép remények, melyekben oly erősen hittünk; vajjon haladunk-e a czél felé, mit az önzetlen hazafiuság tüzött elénk?

Ily nagy kérdéshez egy év folyam még csak csekély, és daczára ennek, az eredmény megmérhetetlenül nyilvánult eddig is közeletünkben, de még nagyobbszerüleg fog nyilvánulni az a jövő képviselő választások és országgyülési időszak alkalmával. Nem szükséges azon eredményeket egyenként felsorolni, látja azokat — habár keserüsséggel — még az irigység és rosz akarat is.

Ez az, mi feljogosit reménynyel tekintenünk a jövőbe. Fölébreszté az a közszellemet, mely törekvésünknek leghivebb szövetségese.

Ennek hiánya volt az, mi egyesülésünk fejlését leginkább akadályozá. De ez igy tovább nem maradhatott, a hazafias büszkeség, a kérlelhetlen elszántság, mely a részvétlenséggel is meg tudott küzdeni, fölverte a legszebb eszmét: a honpolgárok egyenjogositását, a nemes lelkesülést: visszanyerni mit elvesztettünk, s kiküzdeni mit nem birtunk.

Ezen a téren állunk, s él bennünk a biztató szó, hogy azon évről évre többet nyerünk. S hogy ugy legyen, az nagyban tőlünk függ. Nem hajtani nemtelen ámitásokra, hanem egymásba kölcsönösön bizva, önérdek nélkül egy magas czélért: a közhaza javáért — igényeinknek kölcsönös méltánylásával — küzdve, — törekvésünket siker koronázza!

Tisztelgés Deáknál.

A Deákpárt tagjai e hó 15 ikén testületileg Deák Ferenczhez mentek, hogy töle ünnepélyes bucsut vegyenek. A Deák-kör elnökének Justh Józsefnek megszólitó szavai után Deák következőleg válaszolt:

T. barátim!

Mélyen meghatva szives barátságtok által mondok forró köszönetet e megtiszteltetésért. Nehéz pályán jártunk együtt; sok volt, a mivel szembe kellett szállanunk; sok volt a teendő, mely reánk várt, és nehezek a kérdések, melyek megoldást követeltek. Az a szives ragaszkodás, az a bizalom, melyet irányomban mindig mutattatok, kétszeresen érezteti velem a fájdalmat, hogy ez idő folytában, az orzággyülés utolsó szakában haladó korom és a vele járó folytonos betegeskedés lehetetlenné tették, hogy azt, mit kötelességemnek ismerek, oly pontossággal és oly buzgósággal teljesitsem, mint egyébként kellene. De ti elnézők valátok, mert itéletetekben a szeretet és a barátság vezetett. Köszönet, kétszeres ezért.

Nehéz a helyzet, és nehezek az idők, melyek reánk várnak. Hazánknak sajátságos helyzete van. Midőn Európa más népei éveken sőt századokon keresztül minden irányban haladtak, minket az irigy sors ebben gátolt, és nekünk létünkért kellett küzdenünk, a helyett, hogy kifejlődésünket azon erélylyel vihettük volna előbbre, mely szükséges vala.

E küzdelem közben az elmaradás, melynek sulyát mindenki naponként még inkább érzi, s még inkább érzi azóta, mióta e hazára, ugy látszik, a béke hajnala felviradt, annyi tárgyat tesz szükségessé, hogy az országgyülés egyhamar alig fogja tudni, hol kezdje és melyek azon pontok, azon kérdések, melyeket a többieknél elébbre kell soroznia.

Ennek természetes következése az, hogy a mi a reformmal együtt jár, annak jótéteményeitől nagy részben meg vagyunk fosztva. A reformnak természetében fekszik, hogy egyik kérdés előkészíti a másikat; és lassankint, nem rohamosan, kifejlődik az egész, mig egy jobb egy fényesebb jövő alakul. Nálunk ezt épen a teendők nagy száma nem engedi. Mindenki más tárgyat kivánna minél előbb eldöntetni és ezek egyikéről sem mondhatjuk el, hogy nincs reá szükség. Azután az ember természetében fekszik az, hogy kiki, jól-roszul megfontolt eszméjét legjobbnak tartja, s ismét az ember természetében fekszik az, hogy azt, ki az általa egyedül jónak tartott eszmével nem ért egyet, ellenségének tekinti; nem ugyan személyes ellenségének, hanem azon ügy ellenségének, melyért ő küzd, melyet ő legczélszerübbnek, a haza javára leghasznosabbnak vél. Ez ha nem is zárja ki egészen a tanácskozásokból, de nagyon nehézzé teszi a higadtságot; e nélkül pedig sehol, de legkevésbé a reform terén lehet czélszerüen haladni. (Tetszés.) Nem akarok hosszas lenni, barátim! csak annyit mondok még: a küzdelem, mely előttünk áll, fontos, nehéz. Egyik nagyobb kellemetlenségei közé tartozik a küzdelemnek a félreértetés, az ezzel járó gyanusitás és keserüség, mely az akadályokat melyek a tárgyakban magukban feküsznek, még nehezebben legyőzhetővé teszi. Maradjunk ezen ösvényen, melyen állunk; hahogy meggyőződésünk az, hogy ezen ösvény a haza javára vezet. Gyanusitások, félreértések, keserüségek ellen egy oltalmunk van: saját lelkiismeretünkben.

Ha lelkiismeretünkben meg vagyunk nyugodva és meg vagyunk győződve arról, hogy az, a mit mi akarunk, a haza javára czélszerü, sőt szükséges; ha meg vagyunk győzdve, hogy a haza javán kivül semmi más indokok nem vezettek bennünket: utoljára ez a legerősebb pánczél minden gyanusitás, minden rágalom, minden keserüség ellen. Csak azt tartsuk mindig szemünk előtt, hogy mi nem egyedül és nem főkép a magunk ügyét védjük; hanem az országét. Nekünk ugyanazon kötelességeink vannak, mint a gyámnak gyámoltja iránt. A maga vagyonával, a maga értékével kiki szabadon bánhatik még akkor is, ha azt nem józanul kezeli; az árváéval nem szabad könnyelmüen bánni. Félre kell tenni minden indulatot, minden keserüséget, minden gyülölséget, és csak az árvák érdekét kell tekintetbe venni. (Élénk tetszés.) Mellőzvén tehát mindazt, a mi a czéltól félrevezet, legyünk állandók, szilárdak, kitartók. Tegyen kiki azon helyen, hova sorsa őt állitotta, mindent, a mit tehet a hazáért, mellék tekintetek, önérdek, hiuság és lappangó vagy nyilvános gyülölet nélkül. (Élénk tetszés.) Mikor a ház ég, a falu veszélyben forog, nem kérdi senki, ha azon ember, ki neki vizet nyujt, barátja-e vagy nem barátja? hanem egy czél lelkesiti: a tüz eloltása. Ellenségeink nagy száma mellett a viszály tüz volna Magyarországban. Igyekezzünk azt elkerülni, hol a haza érdeke ez által szenvedne. Győzzük le magunkban saját nézeteinknek szeretetét akkor, midőn ez által talán kárt tehetnénk a czélnak. Tisztábban fejezem ki magamat: Jőhetnek elő esetek, hol az igen nehéz és fontos, de nagyon megtisztelő képviselői állás után egyik is, másik is vágyódik. És ezt én nem is akarom a hiuság kifolyásának tekinteni mert mindenkiben megván az ösztön, hogy erejének megfelelő állást óhajt elnyerni azon nemes motivumból, hogy a közügynek szolgáljon. De ha valamelyik közülünk oly helyzetbe jut, hogy ezen vágya egy más hasonlóan tiszta jellemü ember vágyával jön összeütközésbe, és ha azt látja, hogy ezen két összeütköző érdek szakadást idézne elő, mi a hazának ártana, ugy lépjen vissza.

De nem akarok hosszas lenni. Csak ismétlem azt, hogy mélyen meg vagyok hatva a megtiszteltetés által, melyben részesitettetek, s forró köszönetet mondok érte. Összehoz-e bennünket a sors, micsoda téren, mily viszonyok közt hoz össze, Isten tudja. Hanem kiki vessen magával számot; fontolja meg, annyi idő lefolyása után még egyszer, vajjon azon politika, melyet követtünk és melyet eddig közös erővel, vállvetve támogattunk, a hazára nézve üdvös-e, vagy nem. Ha üdvösnek tartja, maradjon mellette szilárdan, s áldozzon fel érte mindent: a haza javát soha! — Kérlek, tartsatok meg szives barátságtokban.

—

Szünni nem akaró lelkes éljenzés követte e szavakat, miközben Deák a jelenlevők mindegyikével kezet szoritott.

—

Közvetlenül ezután a főrendiháznak majd valamennyi tagja jelent meg, kiknek nevében Haynald Lajos kalocsai érsek üdvözölte Deákot.

Az országgyülés bezárása.

Az országgyülés ünnepélyes berekesztése a következő szertartással ment végbe.

Kedden april 16-ikán d. u. 1 órakor az országgyülés mindkét házának tagjai a királyi vár nagy termében, mig a király kiséretéhez tartozó udvari hivatalnokok, testőrkapitányok, miniszterek, a herczegprimás, az ország zászlósok és a püspök az apostoli kereszttel, a kihallgatási teremben gyültek össze. Mikor minden rendben volt: a cs. kir. főkamarás helyettese jelentést tett a királynak, mire ő Felsége a belső termekből kiséretével a következő rendben indult a nagy terembe: előbb az udvari hivatalnokok és az ország zászlós urai, a herczeg primás, a m. k. miniszterek, a cs. kir első főudvarmester kezében a pálczával, a magyar király főlovász mester helyettese kivont karddal, jobbján a püspök a kereszttel, s végül a király. Oldalt és megette a kir. m. testőrkapitány, a cs. kir. testőr lovászkapitány, a cs. kir főkamarás helyettese és a cs. kir. főhadsegéd képezék a kiséretet. A terembe érve ő Felsége a trónon helyet foglalt és feltett föveggel olvasta a trónbeszédet, minek befejezte után, az előbbi rendben visszatért a belső termekbe.

A trónbeszéd felolvasása alatt a számukra fenntartott helyeken jelen volt a királyné, Gizella főherczegnő és Rudolf koronaherczeg is, kik valamint a király, zajos éljenzéssel fogadtattak.

Végül Te Deum tartatott a budai várkápolnában.

Somssich Pál elnök zárbeszéde a képviselőház april 15-ki ülésében.

Somssich Pál elnök a ház utolsó ülésszakáról bemutatta a végjelentést, melyet felolvasottnak tekintettek s kinyomatni határoztak. Az elnök aztán igy folytatta beszédét:

S ezzel szorosan vett elnöki kötelességemnek eleget tévén, sokszor nyilvánitott hálás érzéseimnek ismétlésével bucsut vehetnék a tisztelt háztól, s a jegyzőkönyv hitelesitése után annak utolsó ülését bezárhatnám. Valóban nem is tudom, ha igy eljárva, nem cselekedném-e helyesebben? — be kell legalább vallanom, hogy ezuttal elfogulva

habzom, s a fölött tünődöm, nem volna-e egy átalán tanácsosabb most részemről hallgatni, és mindenkinek saját magára bizni a lefolyt hetek sajnos meddőségének okai és következményei fölötti elmélkedést?

Én, kinek e helyről se a pártok eljárása fölött ítéletet mondani, se eljárásuknak okait vagy hibáit feszegetni nem szabad, — én legfeljebb is csak azon sajnos tényt igazolhatom, miként a jelen országgyülés utolsó szakanák óhajtva várt eredményei legnagyobb részben azon feszültség és merev mozdulatlanság miatt meg, melylyel a pártok egymás irányában egyszer elfoglalt állásaikhoz, minden más tekintetek mellőzésével, határozottan ragaszkodtak. —

Én legfeljebb constatálhatom, hogy ezen határozott merev következetesség, bármenyire dicséretes lehet különben, — ezuttal mégis igen sok szép, és jogosult reményeket vitt áldozatul; és a képv. háznak eddigi szokásaiban egy uj eljárást inaugurált, melyet jövőre a pártok alig fognak kihagyhatni számításaikból s hihetőleg lesznek nézetek, melyek szükségesnek fogják találni, oly intézkedéseknek életbeléptetését, melyek által egyrészről a többség meggyőződésének alkotmányos uton követelt érvényesithetése biztosittassék, másrészről pedig az önkénykedő akaratnak minden áron való kierőszakolása meggátoltassék.

Mert az alkotmányos kormányzás egy folytonos transactió, mely lánczolatában nem tür semminemü absolutismust, és a polgári társadalom fokonkénti természetes fejlődésének ekképeni biztositása által védi meg magát ugy a reactió csökönyössége, mint a radicalismus rögtönzései, valamint a forradalmak fölforgatásai ellen. (Élénk helyeslés.) —

De fátyolt boritok a legutóbbi hetek meddősségére, — s a t ház engedelmével inkább a multban keresek tanuságos adatokat, hogy azokból meritsek a jövőre olynemü biztató reményeket, melyek a jelen hibáit megorvosolják, mulasztásait pótolhassák tévedéseit utba igazitsák. (Halljuk!)

Magyarországnak voltak nehéz, válságos korszakai, de még megfelelt rendeltetésének, a mint a keresztény civilisatió előőrse egyesült erővel megállta helyét, nem bukott el, — Európa istápolta veszélyei között, — de midőn meghasonlott önmagában, s testvérharczoknak lett szinhelye, bekövetkezett a mohácsi gyásznap és Magyarország idegen érdekeknek esett áldozatul. Igy tengett századokig, mig, mert legujabb időkben mint az alkotmányos szabadságnak vértanuja nem ingadozott, a pártokat nem ismerő egyetértéssel mint egy ember ragaszkodott állami és nemzeti létéhez, s nem erőszakkal, mert e téren legyőzetett, hanem higgadtan számoló okossággal követelte vissza elvesztett jogait, mig mint phoenix ismét feltámadt hamvaiból, hogy legyen Európának méltó tagja, és a renddel párosult szabadságnak ujabb kezesse!

Mily becses adatok, melyek tanuságot tesznek arról: miként pártdűh és meghasonlás az enyészet örvényének szélére sodorták hazánkat, az egyetértés pedig párosulva higgadtan számoló bölcseséggel megmentették azt!

És azért, ha a multnak példái előtt nem akarunk készakarva szemet hunyni, ha a vészteljes felhőket nem hagyjuk könyelmüen nyom és figyelem nélkül fejünk felett elvonulni, lehetetlen be nem látnunk, mennyire szükséges reánk nézve, hogy hazánknak a hazafiságban egymással vetélkedő pártjai egy nagy czélban találkozva egyetértsenek, s okulva a multnak tanulságain, meg se szakadozzanak mindaddig, mig az egyenjoguság elvére fektetett alkotmányos kormányzási rendszerünknek alapjai végkép lerakva, és minden irányban ugy biztositva nem lesznek, hogy azokon, mint már senki által kétségbe nem vonható szilárd téren, a pártélet azon tul veszély nélkül koczkáztathassa merészebb kisérleteit. (Élénk tetszés.) Én ezen egyetértést államilétünk biztos jövője nélkülözhetlen föltételének tartom, s rendületlen hittel hiszem, mi ként, valamint egyetértve józan okossággal biztosithatjuk magunknak az európai nemzetek sorában azon tekintélyes állást, melyet mindenki respectálni senki büntetlenül sértegetni nem fog; ugy ellenkezőleg, ösztönszerüleg érzem és a történelem, az élet e nagy mesterének tanuságaira hivatkozva állitani merem, hogy pártokra szakadozva, állami létünket ujból koczkáztatni fogjuk, mert megoszolva nem leszünk elég erősek arra, hogy győztesen megküzdhessünk mindazon nehézségekkel és ellenekkel, kikkel helyzetünk és körülményeinknél fogva okvetlen találkozni fogunk, tehát megküzdenünk kell. (Élénk helyeslés.)

Továbbá, mert megvagyok győződve arról is, miként hazánk állami létének fenntartása tekintetéből, bármi nyomatékosak legyenek is azon kérdések, melyek ma nálunk a pártokat egymástól elválasztják, még is távolról se oly fontosak azok, mint ama életfeltételező okok, melyek ez idő szerint a magyar nemzet egyetértését és összetartását követelik.

Távol van tőlem, hogy az alkotmányos ellenzéknek jogosultságát tagadnám, a vagy annak hasznát, vagy szükségességét is kétségbe vonnám; de vannak a nemzetek életében korszakok, melyekben egyedül a pártoknak közeledése s egyetértő közremüködése mentheti meg őket! Ily válságos korszakok kiváltképen olyanféle nagy rázkodtatások után következnek be, minőket hazánk — fájdalom legközelebb szenvedett át! Ilyenkor a nemzetnek organismusa egész erejére van szüksége, hogy magát ujból szervezhesse, s önállóságát és függetlenségét ismét visszaszerezze. —

S ne is vitázzunk e tekintetben meddő theoriák és puszta formák fölött.

Mondva volt e ház mind két oldalán, magam is emlitettem egyik beszédemben: miként nemzetek függetlenségét épen ugy, mint birodalmak nagy hatalmi állását decretálni nem lehet! (Helyeslés.) Egy müvelt, erkölcsös, munkás, vagyonos, összetartó, s mindezeknél fogva erős nemzet nehéz körülmények közt is megvédi függetlenségét; — mig egy müveletlen, tunya, szegény, önmagában meghasonlott, s azért gyönge nép a sors véletlen esélyeitől fog fügni mindig. (Helyeslés.)

Szerezzük meg tehát mindenek előtt függetlenségünknek föltételeit. (Helyeslés.) Legyünk szigoruak az erkölcsökben, tanuljunk, hogy müveltek, (Tetszés) dolgozzunk hogy vagyonosok, (Helyeslés) tartsunk össze, hogy erősek lehessünk: és függetlenek leszünk (Élénk helyeslés) különben soha, — habár arany betükkel irnók is a függetlenségnek üres czimét törvénykönyveinek minden lapjára! (Helyeslés.)

Ugy de ez munkával jár! A függetlenség föltételeit nem szerezhetni meg magas hangzásu phrasisokkal és bármily ékesen szerkesztett beszédekkel (Hosszas helyeslés) hanem nehéz kitartó munkával és sok önmegtagadással. (Helyeslés.)

Tekintsük közéletünk bármelyik ágát, mindenfelé csak kezdeményezésekkel, csak félig elkészült állapotokkal találkozunk, — munka, dicsőség mindenfelé sok juthat mindenkinek, elég, csak legyen ugyannyi képesség és buzgóság. (Élénk tetszés.)

És ha csak annyi volna minden bajunk! — ha nem várakoznék reánk sok más rendkivüli munka, melyre helyzetünk sajátsága kényszerit! Ime itt a nemzetiségi kérdés, melyet orvosolnunk és az igazság és mélytányosság szerint, de mindenesetre állami létünk biztositékainak megingatása, vagy épen föladása nélkül eligazitanunk kell. (Hzsszas helyeslés.) Megint egy ujabb ok, mely követeli, hogy pártokra ne szakadozzunk, mig nemzetiségünk jövőjét is minden eshetőségek ellen nem biztositottuk. (Zajos helyeslés.)

A másik nehézség Horvátországban merült föl legujabban. (Halljuk!) Erre csak annyit kivánok megjegyezni, bármik legyenek Horvátországnak aspiratiói, egy consolidált, egyetértő, erős államhoz minden viszonyok közt inkább fog csatlakozni, mint egy önmagában meghasonlott, gyenge nemzethez, melynek bizonytalan sorsához jövőjét kötni óvakodni fog. (Nagy helyeslés.)

Parancsolja az egyetértést még egy más komoly körülmény, helyesebben mondva egy nagy veszély, mely nemcsak minket fenyeget, de — mint napról napra terjedni kezd, — Európát, sőt az egész müvelt világ ezer éves társadalmi rendjének alapját készül megtámadni, s az a communismus százféle elágazásában, mely közös ellenséggel szembe kell szállani nekünk is, ha az aurópai népek családjához kivánunk számittatni!

A munkának kétségkivül megvannak saját jogos követelményei, melyeket ignorálni nem szabad; fejlődő viszonyaink között kétségen kivül meg kell adni a munkás osztálynak is az előbbre haladt művetség áldásaiból azon részt, mely őket megilleti; de ha az igazság és méltányosság határain tul lép követeléseivel, és saját önös érdekeit a közérdek felibe emelve az állami lét alapjait fenyegetni, sőt megtámadni is merészkedik, mint veszedelmes közös ellenséget csirájában kell elfojtni. (Helyeslés.)

De ehhez erő kell; erőt pedig csak az összetartó egyetértés nyujt.

Létének jogosultságával minden állam csak addig bir, mig rendeltetését a nemzetek nagy családjában betölti; mi helyt erre nem képes, az első vihar elsöpri, vagy ha ez nem következik be, türetik addig, mig vagy magában fölbomlik satnya élete, vagy idegen érdekeknek tetszik felette rendelkezni. (Nagy tetszés.)

Mily szomoru kilátás, ha rendeltetésünknek meg nem felelhetnénk! ha pártviszály és visszavonás annyira elgyengitnének, hogy a világ kérdései megoldásánál nekünk jutandó szerepre alkalmatlanoknak találtatnánk! — pedig azok leszünk, ha a nehéz és válságos időkben a kicsinyes ambitiókat, az önös magánérdekeket, a képzelet világában repkedő ábrándokat, az elbizakodó önhittséget, irigységet és az emberi gyöngeségeket uralgó száz meg annyi apró szenvedélyeket legyőzni, mindezeket az okosan számoló gyakorlati bölcseségnek alárendelni, és a közérdeknek áldozatul hozni nem fogjuk: „privatum commodum latens odium, inexpers juvenile consilium: haec tria perimunt regna omnia!“

Bocsánat uraim! hogy e tárgy körül ily hévvel és tán bővebben szólottam: (Halljuk! Halljuk!) ámde keblem legbensőbb meggyőződése adá nyelvemre a szavakat, hitelemről tettem vallomást melynek igazságáért aggodalmaimat panaszlám el, melyeknek elháritásáért, s reményeimet fejeztem ki, melyeknek teljesüléseért mindenemet bármikor feláldozni kész vagyok (Éljenzés.)

Mert én igenis hiszek Magyarország jövőjében, nemcsak, mert szeretem hazámat, mert bizom annak erejében és képeségében! hiszem, hogy Magyarország szép, boldog és szerencsés lehet, de csak ugy, ha egyetértés égi szelleme szállja meg népeit, ha el nem ragadtatva semmi irányban, nem téved szélsőségekre, hanem gyakorlati józansággal rendezi alkotmányos szabadságát; ha tiszteli a törvényt, ostorozza a bünt, ha ápolja a vallásos erkölcsiséget és azt magasan felibe emeli a romlottságnak, melyet megbüntet és megvet! (Éljenzés.)

Még egyszer bocsánatot kérek, hogy ismét eltértem tulajdonképeni feladatomtól (Halljuk!) és hogy a lefolyt országgyülésnek eredményeivel eddig alig foglalkoztam; pedig minden munkának befejezése után az első természetes kérdés, melylyel találkozunk: sikerült-e? és teljesültek-e a hozzá kötött remények?

A munka sikerültnek mondható, midőn az tökéletesen be van fejezve, midőn annak alapja, oszlopai felszerelése letéve, felépitve, berendezve és az egész betetőzve ugy készen áll, hogy századokkal daczolhasson. Ily sikerrel nem dicsekedhetünk, de ezt talán nem is várta, méltányosan nem is várhatta senki.

Öt éve annak, hogy visszanyertük az alkotmányos tért és hogy országgyüléseink előtt felelős kormányférfiak ülnek, mi mindenesetre sokkal csekélyebb idő mint mennyi alatt egy nemzet majd ezer éves alkotmányát gyökeresen átalakithatná, — azt az eddigi merőben kiváltságos alapról az egyenjoguság alapjára átépithetni, és a régi hagyományu jogos viszonyoknak méltányos megoldását keresztül vihetni! E tekintetben, bár sok történt, kétségkivül még igen sok tenni való maradt.

Van-e munkánknak sikere egy más értelemben? t. i. előre haladtunk-e, mutathatunk-e fel eredményeket? Erre mindenki, ki elfogulatlan, határozott igennel fog felelni; — mert a szentesiteit törvényeknek nem számát, de lényegét tekintve, nem tagadhatja senki, hogy azok közt a hatóságok és községek, meg az első biróságu törvényszékek rendezése jelentékeny érdemüek és a felelős kormányzásnak és az alkotmányos életnek feltételeit képezik; továbbá a népnevelés, a kereskedés és ipar; a közlekedés és államjavak jövedelmeinek emelésére forditott tetemes pénzösszegek és czélszerü beruházások, ismét oly fontos intézkedések, melyeknek hasznos és üdvös volta mindenki által elismertetik.

Van azonban az általam feltett első kérdésnek egy harmaddik értelme: kielégitő-e a kivivott siker, tekintve a letelt időt, és azon hosszas és fáradságos tanácskozásokat, melyeket arra forditottunk? — helyes irányban müködtünk-e? — s a mit létesitettünk, vezet-e a kitüzött és mindnyájunk által óhajtott czélra?

Ez már megint olyan kérdés, mely fölött ítéletet mondani e helyről nem vagyok hivatva, — erről a közvélemény, a legközelebbi választások fognak döntőleg nyilatkozni; csak constatálhatom és ujra igazolhatom azon szomoru tényt, miként igen sok szép és jogosult remények hiusultak meg, melyek a lefolyt országgyüléshez voltak és méltán voltak csatolva, — a mi nagy vesztesség! —

Nem feszegetem a veszteségnek azon okait, melyeket az egyik vagy másik pártnak szoktak szemére vetni, nem emlitem azokat se, melyekért egyrészről a kormányt, másrészről az ellenzéket vádolják, — én e bajnak okát mélyebben keresem, és ugy hiszem, megtalálom azt a képviselőház munka-rendszerének czélszerütlenségében, mert meggyőződtem arról, hogy a képviselőháznak munka beosztása hibás, szabályai határozatlanok.

Ugyan kérdem én:

1) Lehet-e az évnek majdnem 9—10 hónapján át tartó országgyülési időszakok mellett akár a képviselőtestület, akár a kormánynak megfelelni mindazon kötelességeknek, melyeket az állam mindeniktől megvár, sőt méltán követel? (Élénk helyeslés.) Vállalkozhatnak-e független emberek a képviselőségre, ha nekik nem marad annyi idejök, hogy saját dolgaikat is elintézhessék? (Élénk helyeslés) és ha mégis vállalkoznak, nem lesznek e kénytelenek a közügyeket elhanyagolni, hogy magándolgaikat, függetlenségüknek ezen biztositó alapját, végezhessék! (Nagy tetszés.) és a kormány megfelelhet-e administrativ kötelességeinek, ha kilencz hónapig folyvást az országgyüléssel van dolga? (Helyeslés). Nem kénytelen-e vagy ezen miniszteri székeket üresen hagyni, vagy a tárczájához tartozó ügyek elintézését másokra bizni?

2) Lehet-e egy alkotmányát most átalakitó, tehát

minden institutióit az új alappal öszhangzásba hozni törekvő országban rövidebb ülésszakokkal beérni oly eljárás mellett, mint minő a képviselőháznak mostani szabályai szerint nem csak lehetséges, de tényleg gyakoroltatott is? — Midőn az államköltségvetés tárgyalása majdnem 4 hónapot vesz igénybe, — midőn az interpellatiók, inditványok, határozati javaslatok és kérvények előadása évenkint legalább két hónapot emészt föl.

3) Lehet-e a mai osztály és központi bizottság igen complicált és czélszerütlen rendszere mellett bármily tvjavaslatot csak kissé eltérőbb vélemények közt is illő gyorsasággal keresztül vinni. (Nem lehet!)

4) Lehet-e a házszabályok által még a tanácskozásokra is követelt 100 tagnak folytonos jelenléte mellett, a hosszadalmas, fárasztó, nem akarom mondani, unalmas beszédek alatt az elnöknek, ki e végre csak csengetyüjével és ha a természet megáldotta, erős hangjával rendelkezik, a csendet föntartani, melyet épen az ilyen szónokok szoktak leginkább követelni. (Derültség).

5) Lehet-e az elnöknek ugyszólván, egyetlen jogával, a rendreutasitással a tanácskozási rendet kellően föntartani, midőn el vagy el nem fogadása iránt a rendreutasitott biráskodni saját magát tartja jogosultnak? (Nagyon igaz!)

Az elnök jogai pedig annyira praecariusok, hogy én csak a t. ház minden oldalról való istápolásának, és irántam való méltányosságának s hálásan tapasztalt bizodalmának köszönhetem, hogy mindezen hiányok mellett igy, mint történt, de korán sem ugy, mint kellett és én szerettem volna, ha teljesithetem kötelességemet.

Ezekben fekszik nézetem szerint főoka annak, hogy három éves munkánknak nincsen annyi eredménye, menynyit mindnyájan óhajtottunk volna.

A mi már az általam föltett kérdésnek másik részét illeti, teljesültek-e a munkánkhoz kötött remények? erre föntebbiekben foglaltatik á válasz. A meghiusult remények okai közé azonban kell sorolnom még azon véletlen akadályokat is, melyek minden számitásokon kivül merülnek föl.

A franczia-porosz háboru idején a beavatkozás, és levonatás esélyeitől megmentett ugyan bennünket kormányunknak általunk is istápolt óvatossága; — vérünk, vagyonunk nem lőn igénybe véve; de a közvetett hatást ugyis éreznünk kellett. Méltán megdöbbentünk s aggodalmaink föl lőnek zaklatva, midőn láttuk, miként egyfelől a felvilágosodott, és bölcsészetével mindenfelé szelid fényt árasztó szorgalmas német nemzet a jog uralmán, — állami létünk ezen egyedüli biztos alapján, — magát tulteszi, és a hóditás, meg az erőszak letüntnek hitt korát idézi reánk; — másfelől az önvédelmében végkép megfogyatkozott franczia nép az egyenlőség és testvériség jelvényei körül sorakozva, nemcsak végkép elbukott; de a vész elvonulta után fönnen hirdetett szabad elvei daczára bukását saját maga ellen dühöngő pusztitásaival még el is homályositotta.

Ily ideglázitó és meglepő események hatása alatt méltán kell kérdenünk: hol keressük hát, hol találjuk fel azon biztos alapot, melyre nyugodtan, és a siker reményével fektethetnénk jövőnket? Lemondjunk-e a joguralomnak köztünki meghonositásáról, melytől elválva az egyik fél győzedelmes diadalokat aratott, vagy mellőzzük az egyenlőség és testvériség elveit, melyek a másik felet előbb porba tipratni, azután önmaga ellen dühöngeni engedék.

Valóban be kell látnunk, és elszomorodva be kell vallanunk, hogy az emberiség még mindig csak tapogatódzik, és hogy nincsen iránytü, mely az óhajtott czélhoz vezető utat biztosan megmutatná; mert az emberi nézetek, s ezekből fakadó vágyak és remények ingadozó körét mindenfelé a csalódás ege fedi be, mely többnyire oly gonoszul játsza meg embereit, hogy épen mikor kivánataikat teljesiti, akkor elégiti ki őket legkevesebbé, csak ekkor értetvén meg velök, mennyire különbözik az eredmény a valóságban attól, miután ők képzeleteikben esengtenek. — Csakis egyetlen alap van, mely csalhatlanul igaz, s melyen kivül semmi állandót felállitani nem lehet, s ez az erény, melyről a költő ép oly szépen és igazán énekli: „Minden államnak támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha elvész, Róma ledöl s rabigába görbed.“ (Élénk tetszés). Nem a lelketlen formák, nem a magas hangzásu izgató szavak: a tiszta erkölcs azon egyedüli biztos eszköz, mely a polgári társaságban boldogságra vezet.

Mig tiszta erkölcs és önzéstelen hazaszeretet lekesité Róma népét és kormányát, virágzott a birodalom ugy is mint köztársaság, ugy is mint császárság; — midőn fény üzés, hiuság, élvezet, puhaság, önzés s tunyaság az erkölcs telenségnek annyi más nemeivel kerekedtek fölül, s rágódtak az államnak ősök alapitotta tárházain: „Róma ledőlt és rabigába görbedt.“

Mentse meg az ég hazánkat ily romlottságtól, — táplálja fiai keblében az erkölcsiség erényeit, — óvja meg őket a viszálkodás és pártoskodás dühétől, egyesitse népeit a közös haza szeretetének magasztos érzelmében, hogy ettől lelkesülve hazafias öntudattal gyakorolják a küszöbön álló választásoknál nagy fontosságu jogokat, az alkotmányosságnak ezen legszebb atributomát s ne feledkezzenek meg arról soha: miként Magyarország hü polgárainak a legeltérőbb nézetek mellett se szabad soha egymás irányában ellenséges állást elfoglalni, mert ez a történelem tanusága szerint annyit tenne, mint lerontani első sorban állami létünket, azután ennek romjai alá temetni el nemzetiségünket! (Zajos tetszés.) A számra csekély, de a gondviselés által sok szép tulajdonokkal fölruházott magyar nemzetnek egyetlen talizmánja van, s ez az egyetértés, melyet egyik ősünk oly szép hasonlatban ajánlt fiainak egy csomag szorosan összefüzött vesszőt mutatván nekik, melyet a legerősebb férfikezek se voltak képesek ketté szakasztani, mig fölbontva szétválasztott szálai mindegyikét, gyenge gyermekek könnyen tördelték szét. —

Bizom a magyar nemzet józanságában, melylyel ezt meg fogja érteni, s be fogja látni, miként valamint egyet értés mentett meg a multban, ugy csak az egyetértés tarthat föl bennünket a jövőben. (Tetszés.)

Ezen hitben és reményben veszek magam, elnöktársaim és a jegyzői-kar nevében is búcsut a t. képviselőháztól. Köszönöm a kitüntetést, melylyel megtiszteltek, a bizadalmat, melylyel megajándékoztak s azon jó akaratot melylyel istápoltak bennünket.

S most már végzem beszédemet, mint mindig most is ugyanazon hü kebelből fakadó fölkiáltással: éltesse mindenható isten szerencsésen sokáig fölséges urunkat királyunkat! (Az egész ház a szélsőbal kivételével föláll és zajos éljeneket hangoztat).

Éltesse, s családi örömökkel halmozza el fölséges asszonyunkat, mélyen t. királynénkat! (Lelkes éljenzés,) éltesse és nevelje szépreményü fenséges korona-örökösünket, az egész királyi családot! (Élénk éljenzés.)

Boldogitsa Magyar-, Horvát-, Slavon- és Dalmát-testvérországok népeit és dus áldásaival áraszsza el szeretett hazánkat! (Hosszasan tartó zajos éljenzés.)

Román lapszemle.

Az „Albina“ 28-ik sz. april 2/14-étől következőt ir: Azon törvényjavaslatról — melyről az ellenzék 6 hét alatt előadott megdönthetlen érvekkel kimutatta: hogy az jogmegszoritó, sőt jogfosztó — Tóth Vilmos belügyminiszter ur közelebbi beszédében pompáson bebizonyitotta, hogy az — — nem jogfosztó.

Ugyanitt. A jövő választásokra ilynemü tanácsokat ad: A románlakta területeken, minden román — kinek szíve, lelke helyén van — 10 annyi buzgalmat fejtsen ki, mint eddig.

A hol kisebbségben is vannak: kérvényezzenek, tiltakozzanak s követeljék a nép nélküli uraktól: hogy a román népet figyelembe vegyék. melynek zsirjából hiznak; mert akkor ezen uraknak — kik a népre nem támaszkodhatnak — vagy meghajolniok kell, vagy álarczukat eldobva, magokat ugy mutatniok, mint a nép ellenségei — zsarnokai.

Ugyanitt. A bánsági határőrvidéket — ugy hallja — a szomszédos megyékhez fogják beosztani. Az „Alb.“ tehát figyelmeztetve az illetőket e nagy csapásra, javasolja: hogy ne aludjanak, hanem mindent mozgásba hozzanak annak elháritására. Kerületek, sőt községenkint petitionáljanak, — küldjenek minél számosabb küldöttségeket az uralkodóhoz, kinek oly nagy szolgálatot tettek.

Felhivás.

Folyó hó 26-án d. e. 10 órakor a „Nemere“ szerkesztőségi iródában (nagy piacz 223 sz.) a Zajzoni Rab István siremlékére adakozott régibb s ujabb összegek számbavétele, az emlékkő leendő felállitása tárgyában, bizottmágyülés leend, melyre az illetők tisztelettel meghivatnak.

Türkös 1872. april 18-ikán. Jakab János,
a bizottmány jegyzője.

Vegyes.

(Bucsu-lakomák.) Képviselőink az országházban élesen vitatkoznak, de a magánéletbe nem viszik át az ellenséges kedést, a mint ezt az országgyülés utolsó napjaiban tartott lakomák is bizonyiták. Ma egy hete Tóth Vilmos belügyminiszter adott ebédet, vagy mint ő nevezte: „halotti tort“ (értve a választási törvényjavaslat eltemetését), melyre sok bal és szélső baloldali képviselő volt hivatalos. A felköszöntések sorait maga a miniszter nyitotta meg, éltetve vendégeit, s hangsulyozva, hogy párttusa ne homályositsa el a társasélet kedélyességét.

Vasárnap este Lónyai miniszterelnök adott fényes estélyt, a melyen mintegy ezer vendég volt jelen; ott volt a bécsi diplomatiai testület számos tagja, a belga, braziliai, hollandi, északamérikai s a t. követek. Képviselőházunk köréből a balközép és szélsőbal számos tagja, szintugy mint a jobboldal tagjai s a miniszterek.

A baloldal bucsulakomája ma egy hete tartatott. Éltették a pártvezéreket. A Deák párt hétfőn tartá bucsu lakomáját, melyen mintegy 200-an voltak jelen. Először a királyra, azután a királynéra történt pohárköszöntés. Éltették Deák Ferenczet, a miniszteriumot, a ház elnökét, alelnökeit, s az összes pártot.

(A kolozsvári egyetem.) A „Patria“ legutobbi száma közli egész terjedelmében a budapesti román ifjuságnak a miniszterelnökhöz, illetőleg a képviselőházhoz intézett petitióját, melyben kérik, hogy a Kolozsvártt létesitendő egyetemben — a paritás elvének fentartása mellett — minden tudomány és tantárgy előadásában a román nyelv is használtassék. — A budapesti román ifjuság e kérvényét a „Patria“ is egy hosszu vezérczikkben pártolja, kérvén a kormányt, hogy miután a létesitendő egyetem csak ugy fogna megfelelni az erdélyi polgárok közmüvelődési czéljának, ha a lokósok tulnyomó többsége saját anyanyelvén hallgathatja az előadásokat, ne csináljon ez egyetem ügyéből is politikát a magyar nyelv terjesztésére, hanem az előadásoknál helyezze egyenlő rangba a román nyelvet is.

(Az országgyülési balközép) tagjai 16-ikán vettek bucsut a párt vezéreitől: Tisza és Ghyczy Kálmántól.

Váradi Gábor szólt a párt névében Tisza Kálmánhoz, a ki válaszában, mint meggyőződését hangsulyozta, hagy a jövő országgyülésen nagyobb számmal lesznek, kik a baloldal elveit fogják vallani s támogatni.

A párt tagjai Tiszától Ghyczy Kálmánhoz mentek. Itt Tisza Kálmán emelt szót s reményét fejezte ki, hogy Ghyczy Kálmán a párt vezére marad továbbra is, mert nem csak a párt, hanem az egész ország érdéke kivánja, hogy eddigi állását megtartsa.

Ghyczy Kálmán beszédében föntartá a párt programmját. Visszalépésére vonatkozólag pedig oly nyilatkozatot tett, hogy az egész hazára szomoru elhatározásához ragaszkodni fog.

(A régi időből.) Azon belügyminiszteri rendelet alkalmából, hogy a törvényhatóságok az iszákosság ellen netalán fönálló rendszabályokat az angol kormánynyal leendő közlés végett fölterjesszék, a „Herm. Ztg.“ emliti, hogy az erdélyi törvényhozás már 253 évvel ezelőtt, az 1619-ki országgyülésen az ünnepek megtartásáról szóló törvénybe fölvette az iszákosság meggátlására czélzó rendszabályokat is s az erdélyi kormányszék 1817. deczember 17-én kelt intézvényével ezen törvényt érvényben állónak nyilvánitotta s a törvényhatóságokat utasitotta az idevonatkozó rendeletek végrehajtására. Érdekes, hogy 1650-ben Csik-, Gyergyó- és Kászon székek nemesi gyülése october 24-én elhatározta, hogy azok, kik vasárnapi nap lerészegszenek, elfogattassanak és a biró által 12 frt birságban elmarasztassanak. Nem kevésbé érdekes, miként szabályozta Maria Terézia királynő az 1771. decz. 21-én kelt udvari rendelettel a pazar lakomákat; miként tiltatott meg ebéd után a kávé és rosoglio élvezete 12 frt. birság terhe alatt s miként szabályoztattak a lakadalmak. Négy osztálya volt a lakadalmaknak. A legdrágábbnak nem volt szabad többe kerülni 80—100 frtnál, mig a negyedik osztályba sorozott népnél egy lakadalom költsége nem rughatott 10—15 frtnál. Az első osztályban a fölhordott ételek száma nem haladhatta tul a 10 tálat, mig a negyedik osztály 4 tál ételre volt szoritva a tésztás süteményeken kivül, melyekből azon az utolsó osztálynak szintén csak a lepény, fánk és kalács volt megengedve. E rendeletnek különben a kiváltságos osztályok nem voltak alávetve.

(Müller József tyukszem orvos) városunkban nagy sikerrel müködik. Legkényesebb operatiókat csaknem minden fájdalom nélkül hajt végre.

(Nagy Mihály szintársulata) jövő héten kezdve egy jeles taggal gazdagabb lesz. Egressy Ákos elismert szinész Pestről, mint az itteni társulatnak ujonnan szerződött tagja a napokban meg fog érkezni.

Magyar szinház Brassóban.

Csötörtökön érdekes előadás volt. „A békerontó“ ügyes fordulatokkal élénkitett, és szép nyelvvel füszerezett vigjáték került szinre.

Toldyné találóan, helyes felfogással s kellő melegséggel játszta az árva kis leányt. Hiven személyesitette az ártatlan kaczérságot, a kis pajzán házi barátnőt.

Érdemben és dicsőségben osztályosai voltak: N gyné és Márton.

Márton komikumban ez este mutatta be magát először. E téren háládatosabb szerep vár reá mint másnemü szerep körében. Sikerült jeleneteivel jóizü nevetésre és gyakori tapsra ragadta a közönséget.

Ma est e „Mátyás diák“ czimü bóhozat dalokkal, kerül szinre.

Közgazdaság.

A marhavész ellen.

A marhavész elleni együttes eljárás megállapitása czéljából Bécsben tartott nemzetközi értekezlet e hó 8-kán befejezte tanácskozásait. Rövid összegezésben ismertetjük a hozott határozatokat.

Az értekezletben két ellentétes álláspont merült fel. Az egyik abban nyilvánult, hogy a nyugat-európai államok (köztök Ausztria-Magyarország) képviselői oda törekedtek, hogy a keleti országokban, kölönösen Oroszországban önként kifejlődő s a marha kivitel által tovább terjedő marhavész ellen megfelelő védfal állittassék fel. A másik álláspontot pedig a keleteurópai államok s nevezetesen Orosz- és Törökország képviselői foglalták el, kik épen azon korlátok kevesbitését tüzték ki czélul, melyek eddig azon államokkal szemben fennállottak.

Az értekezlet által szükségeseknek kimondott rendszabályok részben praesentiv, részben repressiv természetüek.

A legelő marhának Oroszországból behozatala ellen nem állittatnak fel különös rendszabályok, de Oroszország tartozik kellő garantiát nyujtani, hogy csak egészséges marhákat bocsát a határra. Mig Oroszország e garantiát nem nyujtja, az orosz határ mellett fennálló veszteg-intézetek fentartandók. Előnyösnek mondatott ki a határszéli állomásokon nagy vágóhidak felállitása, honnan a hus elkészitve vitetnék ki.

Ha marhaszállitmányban vész üt ki, ugy a marhák mind levágandók. A kérődzők, lovak vagy disznók szállitására használt vasuti kocsik minden körülmények közt desinficiálandók, mint szintén áz ilyen hajók is.

Minden állam hetenkint egy közleményt ad ki hivatalos lapjában a marhavész állásáról és a tett rendelkezésről. Minden állam gondoskodik a vész idején lebunkózott marhák és más elrombolt tárgyak értékének megtéritéséről. —

A nemzetközi forgalmat illetőleg határoztatott, hogy azon esetben, ha a marhavész valamely országnak csak egyes községeiben ütött ki, az ország vészmentes többi részéből a kivitel — bizonyos elővigyázati szabályok mellett — nem tiltható el.

A száritott állati anyagokkal, valamint széna, szalma s efféle tárgyakkal eszközölt forgalom vészes és vész mentes országok között azon feltevés mellett, hogy a járvány-rendszabályok mindkét államban ugyan azon elvek szerint s hasonló szigorral kezeltetnek, teljesen szabad.

A valamely országban kitört marhavésznek elfojtását illetőleg a következő elvek fogadtattak el: Minden beteg és gyanus marha lebunkózandó. Ha igen nagy nyájakban egyes betegségi esetek mutatkoznak, ugy a betegek és gyanusok lebunkózása után a marhák csapatokra osztandók, s azután minden csapat, melyben további betegség fordul elő, feltétlenül leölendő.

Ezek az értekezlet fontosabb megállapodásai. Megjegyzést érdemel végül azon körülmény, hogy Ausztria és Magyarország képviselői külön szavaztak. (K.)

Nyilt-tér.

Van szerencsém Brassóváros t. közönségét tisztelettel értesiteni, hogy folyó hó 25 ikétől kezdve 10 előadásra bérletet nyitok — következő helyárakkal: Alsó és felső körszék 6 frt; zártszék 5 frt; földszint 3 frt.

A közönség kegyes pártfogását kérve, igérem, hogy az igényeknek megfelelni legfőbb kötelességemnek fogom tartani.

Brassó, 1872. april 19. NAGY MIHÁLY, szinigazgató.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Orbán Ferencz.**

Brassai áru-tőzsde aprilis 19.

	frt.	frt.
Buza, tiszta 64 kupás köble	12.20	12.50ig
„ „ „ elegy	8.—	8.60 „
Rozs erdélyi	6.40	7.40 „
„ romaniai	6.—	6.40 „
Kukuricza	6.40	6.70 „
Árpa	5.40	6.40 „
Zab, fekete	3.40	3.60 „
„ fehér	3.40	3.65 „
Haricska	6.40	—.— „
Lenmag	12.50	13.— „
Borsó fehér	11.50	12.— „
„ fekete	5.60	6.— „
Lencse	12.—	12.90 „
Fuszujka	9.—	—.— „
Kendermag	6.—	—.— „
Mák	3.90	4.— „
Dió	5.80	6.— „
Szilva, aszalt	12.—	—.— „
Köles	4.80	5.20 „
Pityóka, sárga	3.40	3.60 „
„ kék	3.40	3.50 „
Kásák.		
Gyöngykása mása	13.50	22.— „
Árpakása „	10.20	13.50 „
Sárga kása „	10.20	—.— „
Lisztek.		
Zsemlekása	13.—	13.50 „
Montliszt 00	16.—	—.— „
„ 0	15.—	—.— „
„ 1	14.—	—.— „
„ 2	13.—	—.— „
„ 3	12.—	—.— „
„ 4	11.—	—.— „
„ 5	10.—	—.— „
Kukuriczaliszt	6.40	6.60 „
Haricskaliszt	6.80	7.— „
Korpa	2.60	—.— „
Szalona ó	—.—	—.— „
„ uj	36.—	40.— „
„ paprikás	40.—	42.— „
„ füstölt	44.—	45.— „
Sonka csont nélkül	45.—	46.— „
„ csontos	43.—	44.— „
Szalámi	60.—	62.— „

	frt.	frt.
Turó ó vedre	3.40	3.60ig
„ uj	3.60	4.— „
Sajt	3.20	—.— „
Orda	3.20	—.— „
Kaskavál oka	—.75	—.90 „
Sóstej dézsája 16—17 okás	—.—	—.— „
Vaj olvasztott teh. kup.	1.40	1.50 „
„ juh „	1.10	—.— „
Hájzsir kup.	1.06	1.15 „
Lenmagolaj kup.	1.15	1.20 „
Lábzsir „	—.86	—.— „
Tej, bivalj „	—.18	—.— „
„ tehén „	—.10	—.11 „
Gyapju czurkán okája	—.—	—.— „
„ „ fehér	—.80	—.90 „
„ „ szürke	—.70	—.— „
„ „ vör. fek.	—.85	—.90 „
„ sztógos fehér	—.75	—.80 „
„ „ szürke	—.70	—.— „
„ bárány mezőségi	1.10	1.15 „
„ „ havasi	1.25	1.30 „
„ „ fekete	1.20	—.— „
„ „ szürkés	1.—	—.— „
„ czigája, fehér	1.40	1.55 „
„ „ natur vörös	1.50	1.60 „
„ „ tépett fehér	1.20	1.30 „
„ kalapos mezőségi	1.05	1.10 „
„ „ havasi	2.20	2.30 „
Kecskeször, fehér	—.55	—.60 „
„ szürke	—.45	—.50 „
Marhaször	—.30	—.40 „
Nyersbőrök.		
Ökörbör párja	30.—	36.— „
Tehén „	24.—	28.— „
Juh „	2.—	2.60 „
Berbécs „	2.80	3.40 „
„ czigája, párja	3.40	4.30 „
Kecske és czáp párja	2.60	5.40 „

Brassai készitméuyek.		
Posztó, szederjes 8/4	1.80	2.20ig
„ „ 6/4	1.60	1.70 „
„ mellértes 8/4	2.—	2.10 „
„ szürke szederjesssel	2.—	2.10 „
„ szederjes veressel	1.80	2.10 „
„ szürke	1.60	1.80 „
„ buzavirágkék 8/4	1.80	2.— „
„ kék 6/4	1.50	1.60 „
„ 3pecsétes szed. 8/4	3.	3.20 „
„ „ „ 6/4	1.90	2.40 „
„ vörös mellértes 8/4	3.—	3.20 „
„ „ „ szürke	3.—	3.10 „
„ natur-vörös	1.80	2.10 „
Abaposztók Nr. 1	—.60	—.— „
„ „ 2	—.64	—.— „
„ „ 3	—.70	—.— „
„ „ 4	—.80	—.— „
keresztényfalvi	36—40 kr.	
rozsnyói	36—40 „	
bráni	46—48 „	
Moldon	54—66 „	
Szederjes kék flanel	54—80 „	
„ mellértes szürke	54—70 „	
„ vörösmellértes	54—76 „	
„ kék csíkos	54—75 „	
„ fehér	48—75 „	
„ rozsnyói fehér	44—46 „	
„ „ kék	46—48 „	
„ „ csíkos	48—50 „	
„ „ vörösmell.	48—50 „	
„ „ szürkekékkel	48 „	
Halinaposztó fehér	32—34 „	
„ fekete	34—35 „	
„ nat. kávészin	36—38 „	
„ fest. „	34—35 „	
„ szürke	28 „	
Babavári fehér	64—66 „	
„ sötétszürke	64—66 „	
„ fekete	65 „	
„ kávészin	64—68 „	
„ világos szürke	50—54 „	
Csuklya, kötése	—.—	30.—ig

Csergék.				
tarka, dar. Nr.	3	4	5	6
frt.	4.—	5.60	7.50	10.—
fehér „ Nr.	3	4	5	6
frt.	5.60	7.—	9.—	11.50
szürke „ Nr.	3	4	5	6
frt.	4.—	5.50	7.—	10.—
egyszerü fehér drb. Nr.	3	4	5	
frt.	—.—	—.—	—.—	
„ szürke drb. Nr.	3	4	5	
frt.	—.—	—.—	—.—	
Gyapju pokrócz		1.40	5.60ig	
Ord. „		—.90	1.30 „	
Bánáti „		—.80	1.— „	
Szöttes kék vörössel 7/8 singe		20—21 kr.		
„ közepes		18—19 „		
„ forgácsos 8/4		34—36 „		
Alsó rekli Nr.	0	1	2	3
dczt. frt.	32.—	35.—	44.—	50.—
Gyermekharisnya Nr.	1	2	3	4	5
dczt. frt.	3.—	3.40	4.—	5.—	6.50
Női harisnya kics. dczt.				frt. 12.—	
„ „ nagy „				„ 13.50	
Férfi „ „				„ 7.—	
„ „ ord. „				„ 4.—	
Kötélverő munkák.					
Szebeni nagy 1000 csomó				frt. 55.—	
„ kicsiny „ „				„ 50.—	
Hámistrang hosszu 1000 drb.				„ 100.—	
„ kurta „ „				„ 70.—	
Kötőfék dufla „ „				„ 130.—	
„ egyszerü „ „				„ 75.—	
Hosszu kötél okája				„ —.65	
Kulacs 3 kupás				„ —.90	
„ 2 „				„ —.60	
„ 1½ „				„ —.50	
„ 1 „				„ —.30	
„ ½ „				„ —.24	
„ ¼ „				„ —.16	
„ ónas darabja 50 kr. fennebb.					
„ felszerelve darabja 23 kr. fennebb.					
Hordócsap tiszafa 100 db. frt.		8.—	9.—	ig	
„ szilvafa „ „		9.—	8.—	„	
„ fehér ónas „		10.—	14.—	„	

Kalapok:		
Kossuth Nr.	1	2	3
frt.	1.40	1.20	1.10
Klapka Nr.	1	2	3	4
frt.	1.70	1.33	—.—	—.—
vidéki 20 kr. alább.				
„ bojtos Nr.	4	5	6
frt.	1.40	1.—	80 kr.
borzas tetejü Nr.	1	2	3
frt.	1.60	1.50	1.40
kerületi 20 kr olcsóbb.			
Moldovai magyar hosszu dar.			1 frt.
„ félmagas			„ 90 kr.
Szesz 34—36 fokos			18—19 kr.
Fotogen I. mázsa			14.— —.—ig
„ II. „			13.50 —.— „
Ligroin „			17.— 18.— „
Repczeolaj „			35.— 36.— „
Firnisz „			41.— 42.— „
Eczet vedre			—.48
„ szesz 64%			—.80
Viasz mázsa			96.— 98.— „
Méz „			85.— 90.— „
Gubics „			6.80 7.— „
Szkumpia „			6.70 7.50 „
Szattyán „			75.— 80.— „
Kordován kötés			36.— 40.— „
Hamuzsir			15.—16.50 „
Sóshal, pozsár, egy lóteher			64.— 65.— „
„ harcsa és viza „			95.— —.— „
Kender mázsa			19.— 27.— „
Len köve			1.10 1.20 „
Tüzifa öle			8.50 10.50 „
Cserhaj mázsa „			9.20 —.— „
Gyertya „			30.— —.— „
„ takarék mázsa			32.— —.— „
Szappan sárga „			23.— 24.— „
„ szurok „			20.— —.— „
„ tarka „			20.— —.— „
Fagyu juh olvaszt. „			27.50 28.— „
„ „ nyers „			18.— 20.— „
Marhahus fontja			18 kr.
Disznóhus „			24 „
Berbécshus „			— „
Háj friss „			44—45 „
„ ó „			„

A mai piaczon elkölt kukuricza 5400 köböl; rozs, tiszta buza, árpa és zab 2400 köböl. — Ára a törökbuzának april 18-án 6 frt. 80 kr., 19 én leszállot 6 frt. 50 kr.-ra a roppant sokaság miatt.

Becsi tőzsde és pénzek Brassóban april 19.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	69 75
„ „ „ papirban	63 75
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	101 75
Nemzeti bank részvény	824 —
Hitelintézeti „	329 25
London	111 15
Ezüst	109 25
Napoleond'or	8 86½
cs. k. arany	5 31
Lira	10 12
Magyar földtehern.	81 80
Bánáti	79 25
Erdélyi	77 —
Porosz tallér	1 66½
Ikosár	1 64
Rubel	1 65

Hirdetmény.

A főméltóságu magyar kir. igazságügyi miniszterium folyó év márczius 27-ről 9941 szám alatt a sepsi-szent-györgyi e. f. törvényszék börtöneihez szükségeltető, fejér ruhanemü és egyéb kellékeket engedélyezvén u. m.

a) 60 darab 3 sing hozszu 5 font nehézségü pokrocz.
b) 74 darab szalmazsák.
c) 80 „ lepedő.
d) 42 „ lábravaló.
e) 50 „ tőrölközőkendő.
f) 38 „ nyári vászon nadrág.
g) 38 „ nyári vászon kitli.
h) 50 „ téli nadrág czondra posztóból.
i) 50 „ téli ujos.
k) 10 „ edénytartó.
l) 16 „ ivócseber, vasabroncscsal.
m) 16 „ bádog ivókanna.
n) 50 „ bádog csésze.
o) 100 „ fakanál.
p) 16 „ ürülő szék.
q) 3 „ lugzó kád, vasabroncscsal.
r) 2 „ lugzó cseber.
s) 70 „ bakkancs.
t) 10 „ női öltöny — téli — flanerből.
u) 10 „ fejrevaló női keszkenyő.
v) 2 „ bádog rostélyos lámpa.
w) 4 „ ágy, — a korházba

ennek beszerzése végett — **folyó év Május 2-án délelőtt 9 órakor** a S.-Szt.-Györgyi kir. törvényszék elnöki irodájában nyilvános árlejtés fog tartatni, — melyre a válalkozni kivánók azon értesitéssel hivatnak meg, hogy az árlejtés határnapján reggeli 9 órakor jelenjenek meg, — kötelesek lévén a hozza szólani kivánók 10% bánatpénzt az az 150 o. é. frtot letenni.

Az árlejtési határnapon reggeli 9 óráig irásbeli pecsét alatti ajánlatok is elfogadtatnak, ha a 150 frt. bánatpénz csatolva leszen.

Az árlejtési föltételek a törvényszék elnökségénél bármikor megtekinthetők.

S.-Szt.-Györgyön 1872. April 10-én.

Vajna Tamás, törvényszéki elnök.

58 3—3

Sz. 2850—1872. 59 2—3

HIRDETMÉNY.

Az ország költségén fentartott helybeli szemgyógyintézet folyó évi Május 1-én nyittatik meg és folyó évi September hó végéig használtathatik.

Azon szembetegek tehát, kik ezen intézetbe való felvételüket kivánják, arra figyelmeztetnek, hogy magukat Fabritius József, orvostudor és országos szemorvos urnál, lópiacz 30 házi szám alatt jelentsék, és szegénységök esetében a törvényhatóság és illető lelkész által megerősitett szegénységi bizonyitványt bemutassák.

Brassó. 1872. Márczius hó 27-én.

Brassó város és vidéki tanács.

Nyomatott Römer és Kamnernél.